

Početna stranica>Pokretanje sudskog postupka>Gdje i kako>Troškovi

Troškovi

Na ovoj stranici pronaći ćete informacije o troškovima sudskih postupaka u Litvi.

Propisi o plaćanju usluga osoba zaposlenih u pravnim zanimanjima

1. Pravni savjetnici (lit. *solisitoriai*)

U Litvi takvo zanimanje ne postoji.

2. Odvjetnici

Odvjetničke naknade u Litvi nisu zakonski uređene. Razlikuju se prema razini složenosti predmeta i uključenim sredstvima. Međutim, naknade ne mogu biti više od najvećeg iznosa koji su na temelju preporuka utvrdili **ministar pravosuđa** i **predsjednik Vijeća Litavske odvjetničke komore (lit. *Lietuvos advokatų tarybos pirmininkas*)**.

3. Pravni zastupnici (lit. *baristeriai*)

U Litvi takvo zanimanje ne postoji.

4. Sudski ovršitelji

Usluge sudskih ovršitelja potrebne su samo ako dužnik ne postupa u skladu s presudom i kada treba predložiti pravno ovršive isprave. Naknade, njihovo plaćanje i oslobađanje od troškova ovrhe uređeni su **Uputama za izvršenje presuda**. Sve troškove ovrhe mora platiti vjerovnik. Naknade sudskog ovršitelja naplaćuju se od dužnika tijekom ili nakon izvršenja presude.

Iznos naknada ovisi o vrsti potrebne ovrhe i broju provedenih ovrha. Neki su troškovi ovrhe fiksni: neki iznose 60 LTL po satu, a neki se određuju na temelju postotka vrijednosti imovine koja je predmet ovrhe.

Fiksni troškovi

Fiksni troškovi u parničnim postupcima

Fiksni troškovi za stranke u parničnom postupku

Troškovi spora u **parničnom postupku** uključuju sudske pristojbe i druge troškove: pravno zastupanje, uručenje sudskih dokumenata, naknade vještacima, troškove svjedoka, izvršenje itd. Sudske su pristojbe, prema potrebi, definirane u Zakonu o parničnom postupku i fiksne su. Troškovi spora definirani su u poglavlju VIII. **Zakona o parničnom postupku (lit. *Civilinio proceso kodeksas*)**.

Faza u kojoj fiksni troškovi stranaka u parničnom postupku moraju biti plaćeni

Sudske pristojbe obično se plaćaju prije podnošenja zahtjeva sudu.

Fiksni troškovi u kaznenim postupcima

Fiksni troškovi za stranke u kaznenim postupcima

Za stranke u kaznenim postupcima nema fiksnih troškova.

Fiksni troškovi u ustavnim postupcima

Fiksni troškovi stranaka u ustavnim postupcima

Ustavni su postupci besplatni, ali nisu dostupni široj javnosti.

Informacije koje je pravni zastupnik dužan prethodno dostaviti

Takva izravna zakonska obveza ne postoji.

Troškovi koje snosi stranka koja dobije spor

Troškovi u parničnim postupcima definirani su u poglavlju VIII. Zakona o parničnom postupku.

Vrste troškova

Gdje mogu pronaći informacije o vrstama troškova u Litvi?

Više je informacija dostupno u priloženom **Litavsko nacionalno izvješće o Studiji o transparentnosti troškova parničnih postupaka u Europskoj uniji** sadržava i

[informacije o troškovima postupaka u Litvi](#). (950 Kb)

Na kojim jezicima mogu dobiti informacije o vrstama troškova u Litvi?

Informacije su dostupne na engleskom jeziku.

Gdje mogu pronaći informacije o mirenju?

Više je informacija dostupno na *web*-mjestu: [Postupak sudskog mirenja](#).

Pravna pomoć

Uvjeti za dodjelu pravne pomoći

Prema litavskom zakonodavstvu, postoje dvije vrste državne pravne pomoći:

„primarna pravna pomoć“ (lit. *pirminė teisinė pagalba*) obuhvaća pružanje pravne pomoći u skladu s postupkom utvrđenim Zakonom kojim se uređuje državna pravna pomoć, pravno savjetovanje i sastavljanje dokumenata koji se podnose državnim i općinskim institucijama, uz iznimku postupovnih dokumenata. Pravna pomoć obuhvaća i savjetovanje za izvansudsko rješavanje sporova, radnje za mirno rješavanje sporova i sastavljanje sporazuma o nagodbi.

„sekundarna pravna pomoć“ (lat. *antrinė teisinė pagalba*) obuhvaća sastavljanje dokumenata, obranu i pravno zastupanje pred sudom. To uključuje postupke izvršenja i zastupanje tijekom prethodne izvansudske faze spora, ako je takav postupak utvrđen zakonom ili sudskom odlukom. Takva pravna pomoć obuhvaća i troškove spora nastale u parničnim postupcima, troškove nastale u upravnim postupcima te troškove povezane s raspravom o građanskoj tužbi koja proizlazi iz kaznenog predmeta.

Svi građani Republike Litve, građani drugih država članica Europske unije, druge fizičke osobe koje zakonito borave u Litvi ili državama članicama te druge osobe navedene u međunarodnim ugovorima kojih je Litva potpisnica imaju pravo na **primarnu pravnu pomoć bez obzira na dohodak**.

Svi građani Republike Litve, građani drugih država članica Europske unije, druge fizičke osobe koje zakonito borave u Litvi i državama članicama mogu podnijeti zahtjev za sekundarnu pravnu pomoć. Sekundarnu pravnu pomoć može primiti osoba čija imovina i godišnji dohodak ne premašuju **imovinske i dohodovne razrede koji je utvrdila vlada** u zakonu kojim se uređuje državna pravna pomoć.

Stoga se pri procjenjivanju siromaštva (najviši iznos ispod kojeg se podnositelj zahtjeva smatra siromašnim) primjenjuje zajednički sustav granične vrijednosti.

Pravo na pravnu pomoć

Vlada je utvrdila **dva imovinska i dohodovna razreda** koji se primjenjuju. Imovina i dohodak podnositelja zahtjeva ne smiju premašivati prvi ili drugi razred utvrđen zakonom. Osim toga, godišnji neto dohodak (tijekom posljednjih dvanaest mjeseci) podnositelja zahtjeva ne smije premašivati prvi ili drugi dohodovni razred utvrđen u litavskom zakonu.

Siromaštvo nije jedini kriterij koji se upotrebljava za određivanje ima li osoba pravo primiti sekundarnu pravnu pomoć.

Pravo na **pravnu pomoć prvog razreda** ima osoba čiji godišnji dohodak ne premašuje 8 000 LTL (2 318,8 EUR) plus 3 000 LTL (869,6 EUR) za svaku uzdržavanu osobu. Pravo na **pravnu pomoć drugog razreda** ima osoba čiji godišnji dohodak ne premašuje 12 000 LTL (3 478,2 EUR) plus 4 400 LTL (1 275,3 EUR) za svaku uzdržavanu osobu. Obveze podnositelja zahtjeva prema njegovim ili njezinim uzdržavanim osobama ne uzimaju se u obzir za potrebe ocjenjivanja siromaštva.

Opseg sekundarne pravne pomoći, uzimajući u obzir imovinu i dohodak osobe, jamči i pokriva država kako slijedi:

100 posto – ako je na temelju njezine imovine i dohotka utvrđeno da osoba pripada u prvi razred

50 posto – ako je na temelju njezine imovine i dohotka utvrđeno da osoba pripada u drugi razred.

Država mora jamčiti i pokriti 100 posto troškova sekundarne pravne pomoći osobama navedenima u članku 12. tog Zakona (vidi u nastavku). Ti se troškovi isplaćuju se bez obzira na imovinu i dohodak osobe. Iznimka su pojedinci (iz članka 12. podstavka 6. Zakona) koji mogu slobodno raspolagati imovinom i dohotkom. Takvi pojedinci pripadaju drugom razredu. U tom slučaju država će jamčiti i pokriti 50 posto troškova sekundarne pravne pomoći.

Neke skupine osoba imaju pravo na sekundarnu pravnu pomoć bez obzira na **imovinske i dohodovne razrede** koje je utvrdila vlada (na temelju članka 12. Zakona o državnoj pravnoj pomoći):

osobe u kaznenom postupku (u skladu s člankom 51. Zakona o kaznenom postupku) i u drugim slučajevima propisanim zakonom kada je obvezna fizička prisutnost odvjetnika obrane;

oštećene stranke u predmetima koji uključuju naknadu za štetu nastalu kaznenim djelima, uključujući predmete u kojima se raspravlja o zahtjevima za naknadu štete u kaznenom postupku;

osobe koje primaju socijalnu pomoć za obitelji s niskim dohotkom (samci) u skladu s litavskim pravom;

osobe pod institucionalnom skrbi;

osobe koje su dosegle dob za odlazak u mirovinu te one za koje je utvrđena razina znatnih posebnih potreba. To uključuje skrbnike (sudske skrbnike) ako je državna pravna pomoć potrebna za zastupanje i obranu prava i interesa štíćenika (udomljenog djeteta);

osobe koje su predočile dokaze da ne mogu raspolagati svojom imovinom i finansijskim sredstvima zbog objektivnih razloga te da, zbog tih razloga, imovina i godišnji dohodak kojima mogu slobodno raspolagati ne premašuju imovinski i dohodovni razred koji je litavska vlada utvrdila za primanje pravne pomoći u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravna pomoć;

osobe koje boluju od teških psihičkih poremećaja, ako se o pitanjima koja se odnose na njihovu prisilnu hospitalizaciju i liječenje odlučuje na temelju litavskog Zakona o zaštiti mentalnog zdravlja, te sudski skrbnici (osobe koje se skrbe) prethodno navedenih osoba ako je državna pravna pomoć potrebna za zastupanje prava i interesa štíćenika (osobe koja je predmet skrbi);

dužnici u ovršnim postupcima, ako se ovrha provodi na posljednjem mjestu boravišta;

roditelji ili drugi pravni zastupnici maloljetne djece, ako se odlučuje o njihovu prisilnom iseljenju;

maloljetna djeca, ako samostalno podnesu zahtjev sudu, u slučajevima propisanim zakonom, za obranu njihovih prava ili zakonski zaštićenih interesa, uz iznimku one maloljetne djece koja su sklopila brak u skladu s postupcima utvrđenima zakonom ili kojima je sud priznao pravnu sposobnost;

osobe za koje se traži priznavanje nesposobnosti u pitanjima koja uključuju odluku o sposobnosti fizičke osobe;

osobe uključene u predmete koji se odnose na prijavu rođenja;

druge osobe u predmetima propisanim u ugovorima koje je potpisala Republika Litva.

Naknade za vještake

Sud mora vještacima platiti izmaklu zaradu (iz rada ili iz njihova redovnog zanimanja) za svaki dan koji trebaju provesti na sudu. Plaćeni su za pružanje stručnog mišljenja, a naknađuju im se svi izdaci povezani s pojavljivanjem na sudu, putovanjem i smještajem, zajedno s dnevnica. Stranka koja podnese zahtjev za pozivanje vještaka mora platiti **jamstvo** za iznos koji unaprijed utvrdi sud. Ako obje stranke podnesu zahtjeve za pozivanje vještaka, plaćaju jamstvo u jednakim dijelovima. Jamstvo se uplaćuje na poseban račun suda.

Ako u slučajevima koji su određeni litavskim **Građanskim zakonikom (lit. Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas)** ili drugim zakonima **sud na vlastitu inicijativu pozove svjedoke (lit. liudytojai) i vještake (lit. ekspertai), izdaci se plaćaju iz državnog proračuna**. To može uključivati ispitivanje ili obavljanje inspekcijaskog nadzora na mjestu događaja.

Pri utvrđivanju veličine jamstva u obzir se mora uzeti iznos budućih izdataka. Sud vještacima isplaćuje te iznose nakon što su obavili svoje dužnosti. Sud isto tako mora platiti strukovnim institucijama za provođenje ispitnog postupka u skladu s računom predočenim nakon dovršetka ispitnog postupka. Ti će se iznosi isplatiti s posebnog računa suda, otvorenog u banci na području suda. Iznosi plaćeni vještacima i strukovnim institucijama moraju se, kada nije položeno nikakvo jamstvo, teretiti na poseban račun suda, a plaćaju ih **stranka koja je prema presudi izgubila spor ili stranke razmjerno uspjehu svojih tužbenih zahtjeva**. **Ministarstvo pravosuđa** utvrđuje najviše iznose tih izdataka.

Naknade za pismene i usmene prevoditelje

Sud mora prevoditeljima platiti izmaklu zaradu (iz rada ili iz njihova redovnog zanimanja) za svaki dan koji trebaju provesti na sudu. Prevoditeljima se mora platiti njihove prevoditeljske usluge te naknaditi svi izdaci koji nastanu zbog pojavljivanja na sudu, putovanja, smještaja i dnevnice. Stranka koja podnese dokumente sudu i želi njihov prijevod na strani jezik mora unaprijed platiti jamstvo u iznosu koji utvrdi sud.

Sud mora prevoditeljima platiti iz sredstava državnog proračuna koja su odobrena u tu svrhu, osim iznosa koji se plaćaju prevoditeljima za prijevod dokumenata koje su podnijele stranke na strani jezik. Trošak usluga usmenog/pismenog prevođenja tijekom sudskog ročišta **pokriva se iz državnog proračuna**. **Ministarstvo pravosuđa** utvrđuje najviši iznos tih izdataka.

Povezani privici

[Litavsko nacionalno izvješće o Studiji o transparentnosti troškova parničnih postupaka u Europskoj uniji sadržava i informacije o troškovima postupaka u Litvi.](#)

Posljednji put ažurirano: 07/06/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.